



Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Casvvm Conscientiæ

Continens Praxim exactissimam De Censvris Ecclesiasticis, Aliisqve
Poenis, & Canonicis impedimentis, in Septem Libros distributus ...

Decisiones Casvvm Conscientiæ Ex Doctrina Consiliorvm Martini Ab
Azpilcveta Doctoris Nauarri collectæ, & iuxta librorum iuris Canonici
dispositionem in suos Titulos distributæ

Sayer, Gregory

Venetiis, 1627

Titvlvs VIII. De consanguinitate, & affinitate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13903

& proinde ad eam contrahendum propria persona, vel propria manus oblatio, tactus, & responsio est necessaria; hanc compaternitatem, & cognationem spiritualem contrahere non censentur, qui per mandatarium, vel Procuratorem ad quem baptizavit, aut in baptismō, vel confirmatione suscepit. Et quamvis secundum iurā antiqua cognatio spiritualis per alium contrahi poterat, c. Martinus, de co spir. vxor enim vel maritus suscipiens, vel leuantis fiebat pater noster, & cognatus spiritualis eatum personam, quibus suscipiens, vel leuantis fiebat, quia scilicet per consuetudinem matrimonij coniuges una earo, & una persona efficiuntur; Hec tamen ratio in alijs nimis in Mandatorio, vel Procuratore, cessat, & illa iura iam per Concilium Tridentinum ubi supra enarrantur, vnde nec impedimentum hoc cognationis spiritualis contrahi, qui per mandatarium de Baptismi fonte aliquem levat.

DECISIO III.

Ex conf. 3. alias 4.

VT Patrinus maior aetate sit baptizato, nullo iure statuitur, aut requiritur; Neque enim Patrinus, aut Matrina personam patris, vel matris gerit, quasi hac ratione, ut quidam falsi putant, necesse sit, ut Patrinus tot annis baptizato maior sit, ut possit esse pater eius naturalis ex Pano. & Arch. in debitum de Baptismo, sed baptizans patris personam gerit, & aqua matris, Patrinus autem solutū se fideiassorem, & pedagogum constituit, c. vos ante de consecr. d. 4. qualis potest esse, qui est minor aetate.

DECISIO IV.

Ex conf. 4. alias 7.

QUAM plures patrini eiusdem baptizandi tam secundum antiqua iura, c. non plures, de consecr. d. 4. quam Concilii Tridentini decretem less. 24. c. 1. de ref. matr. esse non debant, si tamen alicuius baptizandi parentes tres patrini, aut etiam plures nominarentur, eosque omnes parochus admittat, omnem cognationem spiritualem contrahit, c. quamvis de cogn. spir. in 6. cum non sit maior ratio unius, quam reliquo rum, nec per iura illa antiqua aut noua annulatur actus plurium patrionorum, si fiat, Man. ex Na. c. 22. nu. 39. parochus autem plures admittens puniendus est, ut pater per Concil. Trident. less. 24. c. 2. de ref. matr.

DECISIO V.

Ex conf. 8. in Novis, deest in antiquis quamvis fere idem sit cum conf. 2. de consang. & affin.

QUAM nobilior sit cognatio, & coniunctio spiritualis, quam carnalis, ita & c. Pythagor. 30. quæst. 3. quoad ius quoddam reverentiale, & spirituale, quod effectus in iure expressos, non tamen ab una ad aliam arguitur, vnde licet incestus propriæ matrimonij impedit, quia tamen copula inter cognatos tantum spiritualiter cognatione competrat, vere incestus non est, cum incestus definitur esse consanguineorum affiniumque coniunctio, c. 1. 30. q. 1. palamque sit cognatos spiritualiter tamen, nec consanguineos, nec affines esse, c. 1. 30. quæst. 3. prout rubrica diuerse de consanguinitate, & affinitate, & cognatione spirituali manifeste declarant, per copulam talem inter coniunctos tantum spiritualiter impedimentum ad contrahendum matrimonium non inducit. Sed neque impedimentum incestus matrimonium contractum dirimit, & super eo episcopus dispensare potest. Ita Nau. in Man. c. 22. nu. 75.

DECISIO VI.

IMpedimenta plura cum adsumt, potest ab uno peti dispensatio, absque eo quod de alio mentio fiat. Quamvis enim omnis expressio falsi, qua mouetur Princeps ad gratiam facultus concedendam, eam subrepitiam, & ipso iure nullam reddat; cap. super literis. de rescript. non tamen omnis taciturnitas veri, cuius expressio retraxisset principem ad non ita facile concedendam, reddit gratiam nullam, sed sola illa qua tacetur verum, quod iura in tali impetratio exprimi iubent. Ita inquit Nauar. in Man. cap. 22. num. 86.

vnde licet in impetratio beneficij facienda sic mentio de beneficio habito non tamen de cura, vel ordine illi annexis, licet mentio illorum difficulteret principem ad concedendum, quis id nullo iure præcipitur; Et collatio beneficij facta criminoso crimine non inducente irregularitatem & inhabilitatem ad beneficium valet, non facta mentione de illo crimine licet illius expressio principem difficulteret reddidisset ad conferendum, ex Inno. in cap. propulsit, verb. executor de consel. præb. Et impetratio abolitionis ab una excommunicatione, non facta mentione de alia, valet, glo. 1. in cap. ex parte de officiis ordinis. Et proinde nec in impetratio dispensations super uno impedimento matrimonij, fieri debet mentio de alijs, ad hoc vi valeat dispensatio quadam impedimentum, ad quod illa impetratur, cum id nullo iure canonico, vel Cœlestio caueatur, & non est inducenda obligatio iuris, sine iure ad id obligante. Arg. cap. 2. de translat. ptælat.

TITULUS VIII.

De consanguinitate, & affinitate.

SUMMARIUM.

- 1 Dispensatio super affinitatem, & consanguinitatem factio inchoata valet.
- 2 Affinitas ex illa cito coitu in 3. & 4. gradu matrimonio superueniens non impedit exactiōnem debiti.
- 3 Sponsalia sicut matrimonium inter raptorem, & raptam donec restitutus, sunt prohibita.
- 4 Dispensatio super affinitatem non extenditur ad publicanum honestatem concurrentem.
- 5 Dispensatio in gradibus cognationis quæ cause sint.
- 6 Fili nati ex coniuge per commissionem de dispensando bona fide contracto, sicut eius forma satis seruata non fuerit, consentitur legitimi.
- 7 Affinitas non nisi ex copula carnali ordinaria oritur.
- 8 Impedimentum affinitatis, & publicæ honestatis multum distat.
- 9 Affinitatis impedimentum ex illico coitu, tam occulto, quam publico, nascitur.
- 10 Matrimonium contrahendum impediri non potest ad unius testis dictum afferentis se ab uno alio audiuisse eos esse consanguineos.
- 11 Consanguinei sunt, cum unus descendit ab alio, vel ambo a tertio.
- 12 Stupratus consanguineam cum promissione illam ducenti, quid facere tenetur.
- 13 Dotis incompetentiæ causam sufficientem præberet dispensatio, ut consanguineo habeat.
- 14 Subreptitia & dispensatio matrimonialis in quanarratum fuit oratores ignorasse impedimentum, cum unus sciaret.

DECISIO I.

Ex conf. 2. (alias) 9. deest in Novis.

Dispensatio a Papa super impedimento consanguinitatis & affinitatis obteata non facta mentione copulae, & incestus precedentis valet, & matrimonium inter eos non obstante taciturnitate illa, contractum validum censeri debet, nec tenetur iterum impetrare dispensationem illo expresso, vel per aliud aliquod suppletum; Quamvis enim impedimenta consanguinitatis, & affinitatis impedimenta sint matrimonium impedita, & dicimur ut proinde necesse sit in interpretatione dispensationis ab istis ea exprimere, impedimentum tamen incestus est solum impediens, vnde licet sic contrahentes sine dispensatione illius peccent, matrimonium tamen contractum non dicitur.



mit, ex Pal. in 4. d. 34. q. 1. co. 3. & S. Anto. 3. p. t. 1. cap. 15. §. 4. & Nau. in Man. cap. 22. num. 75. Potest autem à talis incertitu clam à summo Penitentiario, vel etiam à proprio contrahentium episcopo dispensatio impetrari; cap. si duo. 35. q. 6. Immo & matrimonio sic contracto, sine vita dispensatione, cum paenitentia peccati incestus, & peccati in matrimonio contra impedimentum incestus contrahendo commisisti, si uero possunt. Quia etiam de causa, gratia duendi uxorem facta Diacono oculi è, & male ordinatio non vitatur, ex eo quod ractetur (præsertim absque dolo) quod sic affinis, nec gratia postea impetrata super affinitatem, non facta mentione de dispensatione super ordine vitatur, ex eo quod res separatae sunt, nec una alteram auget, nec uero iure caueatur, ut alterius mentio in alterius dispensatione obtinenda fiat.

DECISIO. II.

Ex conf. 3. alias 6. & dubium secundum est conf.
4. de raptor. in Nonis.

Quamvis impedimentum, quod propter affinitatem ex fornicatione contra eam inducitur, matrimonium contrahendum impedit, & dirimat, & ad eos tantum qui in primo, vel secundo gradu coniugantur, regnatur. Nulla tamen affinitas matrimonio iam contracto superueniens illud dirimit, aut impedit, sed solum partem culpablem ab exigendo debito sine dispensatione impedit. cap. Transmissa, &c. tunc de eo qui cognoscit, &c. sicut. Sicut affinitas ex illicito coniugio, & quarto gradu contracta, & præueniens, nec matrimonium contrahendum impedit, ut per Pium V. extra. Ad Romanum. ed. 1568. confit. 62. & Na. in Man. cap. 22. num. 43. nec dirimit contractum; ex Concil. Trid. fess. 24. cap. 4. de ref. matr. ita neque affinitas superueniens Matrimonio contracto in ipsis gradibus exactionem debiti impedit; ex quo lex per similitudinem rationis de uno ad aliud extenditur; cap. Dudum. 2. de elec. & quia minus est exigere, quam contrahere, ut prouide qui contractionem matrimonij concedit a fortiori exactione debiti concedere censetur. Arg. cap. cui licet quod plus. de reg. in 6.

DECISIO. III.

Quemadmodum Matrimonium inter raptores, & raptam non valet, quandiu ipsa in potestate raptores manerit; ut habetur ex Concil. Tri. fess. 1. cap. cum locum, ex quod confessus raptae præstitus in domo raptores, vel extra eam, donec in loco suo ponatur ad matrimonium contrahendum, quod plenam libertatem requirit, iatis liber non iudicatur; ita etiam & sponsalia inter reptorem & raptam non valet, quandiu ipsa in domo & potestate raptores manet, & plenam assequitur libertatem; quia sponsalia etiam plenam libertatem requirit, vnde defecitus liberi consensus non minus sponsalia, quam matrimonium impedit, quomodo Tridentinum nihil de hac re dixerit; maximè cum in utroque casu non solum similius, sed eadem plana ratio sit; & ius limitans aliquid, ex rationis similiudine ad casum similem extenditur. cap. cum dilectus. de confir. vulg. in cap. 1. verb. Italica. de temp. ord. in 6.

DECISIO. IV.

Ex conf. 4. alias 7.

Dispensatio super affinitatem, cum qua publicæ honestatis impedimentum etiam est annexum, in cuius imprestatio facia non est mentio expressa, vel tacita de vinculo publicæ honestatis, et si quoad affinitatis sublationem validia sit, quoad tamen sublationem publicæ honestatis non valet; ex Pan. in cap. non debet de consang. & Na. in Man. cap. 22. num. 86. si vero in illa imprestanta tacite saltem de impedimento publicæ honestatis mentio facta fuerit, utrumque sublatum esse censetur. glo. 3. in d. c. non debet.

DECISIO. V.

Ex conf. 6. alias 13.

Quamvis Concilium Tridentinum fess. 14. ca. 5. deterrit, quod matrimonio super cognatione in secundo gradu nunquam

dispensari velit, nisi inter magnos Principes, & ob causam publicam; Aliæ tamen quatuor causa sunt, quæ faciunt, ut in dicto Cognationis gradu. Papa iuste dispensare possit ex Concil. Trid. fess. 25. cap. 18. de refor. vna est ignorante igoris prohibitionis, iuxta illud 1. ad Timoth. 1. Miser cordia consecutus sum, quia ignorans feci. Altera est proles iam habita. c. f. 35. q. 8. Tertia est, diuturnitas Matrimonij iam madere contacterit. c. fin. 35. q. 8. Quartæ, scandalum inde orandum, mox puerilæ, aut cognitorum. Arg. c. quicq. circa de consan-

DECISIO. VI.

Ex conf. 7. alias 3. qui filii sine legit.

Episcopus si accepta commissione à Papa ad dispensandum cum impeditis tertio gradu consanguinitatis, facta, vel non facta informatione, dispensavit, licet non satis ordine iuris seruato filii ex illo non censetur legitimis; quia bona fide credebat dispensationem legitimam factam fuisse, utiamque sic credendi causam habent, quod ad prolem legitimandam sufficit; Arg. c. ex tenore, & ibi Glo. qui filii sint legitimi. Si vero Episcopus Commisarius nullam accepit informationem, nec de facto dispensavit, illorum filii legitimū censendi non erunt; quia bona fide non habebant, & scientiam, vel scire debebant inter ipsos esse impedimentum.

DECISIO. VII.

Ex conf. 8. alias 4.

Cum affinitas ex approbata Theologorum, & Canonista rum sententia proximatus quedam sit perfonarum ex copula carnali præueniens, omni parentela cariis ex S. Tho. 4. d. 4. q. 1. art. 1. q. 3. & Glof. in verb. affinitatis. A deo necessaria est copula carnalis licita, vel illicita ad impedimentum affinitatis contrahendum, ex c. discretionem de eo qui cognoscit. vxo. fuit (quod etiam usque ad quartum gradum inclusu[m] extenditur) quod quantumcumque aliquis clausura pudoris inuadat, vel frangat, nisi etiam commissio seminum lequatur, nulla exinde affinitas propriæ dicta contrahitur; unde nec copula contra naturam, nec pollutio extraordinaria genera affinitatem c. extraordinaria 25. q. 2. & 3. & S. Tho. in addit. 3. pat. q. 55. art. 3. ad tertium.

DECISIO. VIII.

Concilij Tridentini decretum fess. 24. cap. 5. deterrit, quod dispensatio coniunctis secundo consanguinitatis, & affinitatis gradu dari prohibetur, impedimentum publicæ honestatis permissum non comprehendit; ex quo lex, præteritum prohibitorum, ad calum, in quo probantur ratio non ineit, extendi non debet; Arg. c. de penit. d. 1. præterquam quod impedimentum publicæ honestatis ab illi impedimento affinitatis multum distat, quoniam hoc affinitatis impedimentum, saltem ad aliquas personas, & gradus eam iure Diuino scripto veteris testamenti inductum fuit; vt patet Lexit. c. 18. impedimentum vero publicæ honestatis nullo iure veteri, sed iure tantum positivo post Christum, introductum est; vnde nec causa iniurandi ratio in impedimento publicæ honestatis in altero affinitatis reperitur.

DECISIO. IX.

Ex conf. 9. alias 1.

Vi Matrimonium cum aliqua, quatuor frater ipsius adiuvant, contre habeat vellet, & dubius est, an tam frater eius lector cognovit, iustè & tota conscientia cum illa contre habeat nequit, nisi aut credit fratrem suum tam non cognovisse, vel non dispensationem obtineat: quia affinitas ex carnali coniuge etiam illicito nascitur; c. discretionem de eo qui cognoscit. vxo. fuit huc cōcūsus publicus sit, aut fecerit; c. concubus. 3. q. 6. & matrimonium nemo iustè controdit, nisi certo credit non adesse impedimentum.

DECISIO. X.

Ex conf. 1. in Nonis, deest in antiquis.

Matrimonium contrahendum ad dictum unius testis alterius, si eab uno alio audiuisse eos esse consan-

sanguineos, impediri non potest, eo quod dictum vnius de auditu nihil probat. Et idem est, si secundus deponens de vere iure jurare veller, quamvis fecus esset, si plures deponerent, scilicet pluribus maioribus id sicutiusse. cap. licet ex quadam de teitib. Vel vnu tantum iuratus de falso & veritate deponet: quandoquidem testimonium de veritate est probatio naturalis, & regularis, testimonium autem de auditu irregulare. Arg. cap. tua. de consanguinitate, & affinitate.

DECISIO XI.

Ex consil. 18. in Novis, deest in antiquis.

¹¹ COnsanguinei illi solum censendi sunt, quando aut vnu Cabalio descendit, aut ambo a tertio. Affinitatis vero primum genus hodie, solum impedimentum contrahendi matrimonium inducit. Non debet de consang. & affinit. Quod primum affinitatis genus inter viros, & consanguineas mulierum cognitarum, & inter mulieres cognitas, & consanguineos virorum solum contrahitur. Illud vero affinitatis genus, quod oritur inter viros, & mulieres cognitas ab affinitibus corum: Et contrario inter mulieres, & viros cognitos ab eaturum affinitibus, genus quidem affinitatis est secundum, vel tertium, sed non primum, quod solum hodie impedimentum contrahendi Matrimonium inducit.

DECISIO XII.

Ex consil. 19. in Novis, deest in antiquis.

¹² Suprums consanguineam etiam in secundo gradu, cum promissione dicendi illam, quamvis Matrimonium maximè post Concilij Tridentini publicationem valide cum ea contrahere nequeat: dispensationem tamen querere, & obtenta, eam ducere tenetur. Impensas vero in dispensatione factas vtraque pars soluerit; quod si obtinet non poterit, eam dotare obligatur.

DECISIO XIII.

Ex consil. 14. in Novis, deest in antiquis.

¹³ D Oti incompetencia, tam mulieris nubenda, quam sororis eius, etiam per tertium supplenda, ob patris pauperatum, causa sufficiens est concedendi dispensationem, ut consanguineo suo nubat; paupertas autem patris, quae protali dispensatione obtinenda narratur, non solum simpliciter, sed etiam habito respectu ad hoc, quod filias competenter iuxta suam conditionem dorare nequeat, attredenda est, cum non referat, quid de aequipollentibus fiat, aut dicatur.

DECISIO XIV.

Ex consil. 20. in Novis, deest in antiquis.

¹⁴ Dispensatio de contrahendo Matrimonio non obstante gradu aliquo consanguinitatis, cum supplicatione, quod ignorantes impedimentum contrarerunt Matrimonium, subterpedita, & nulla censetur, si vnu sciret, aut scire teneretur impedimentum, etiam si alter ignoraret. Immo propter indubitatem, & unionem Matrimonij, nec parti ignorantia prodest, sed si postea sciat, vterque reualidatione dispensationis indiget.

(Notandum, Authorem in hoc consilio contradicere sibi in consil. 14. de sponsal. in antiqu. & consil. 3. de rescript. in Novis, vbi docet dispensationem ad annexum, & inseparabile extendi, & dispensationem ab uno coniugum, alio ignorantie, impeirataam vtrique prodest.)

TITULVS IX.

De Frigidis, & Maleficiatis.

SUMMARIUM.

¹ Diuortium ob coeundi impotentiam ante triennalem cohabitationem fieri nequit, & matrimonium cum secunda ante factum non valet.

² Ordinari potest ob impotentiam ab uxore separatus.

- 3 Spadonum multa genera, & an matrimonium contraheri possint.
- 4 Impotentia coeundi est impedimentum etiam dirimens matrimonium.

DECISIO I.

Ex consil. 1. in utrisque.

¹ S I duo inter se Matrimonia contrahant, & cum simul per biennium & amplius, minus tamen triennio cohabitarent illud consummare non valerent, vnde ab ordinatio ob illorum impotentiam per sententiam imperant, vt cum alijs Matrimonio iungi possint, & de facto vterque cum alijs matrimonio innatus, filios procreat, matrimonium tale invalidum est, & sententia diuortij inter eos ab ordinario facta, tanquam nulla & iniusta censeretur debet ergo quod licet quis maleficio impeditur possit quoad unam personam, quamvis non impeditur quoad aliam argum. cap. si per contrarias 33. q. 1. quia tamen tale impedimentum inter aliquos esse non praetimitur, nisi ex precedenti cohabitatione triennali, sine facultate coeundi approbata, capit. laudabilem, & capit. vlt. de fr. & malef. Matrimonium cum secunda contractum, ob impotentiam coeundi cum prima, etiam post sententiam diuortij ab ordinatio ante triennalem cohabitationem cuius filia latam non valet; sed redire tenentur ad simul coabitandum per triennium, & experientium impotentiam eorum ad inuicem, vi diuortium legitime fieri possit. d. cap. laudabilem, & cap. vlt. Potest tamen Papa super talis matrimonio rato, & non consummato cum priore ex iusta causa dispense, ita vt secundum legitimè ab utroque contrahatur, maximè si matrimonium primum inter eos publicè contractum non fuerit, ita Nau. in Man. c. 2. nu. 21.

DECISIO II.

Ex consil. 2. alias 3. de corp. vitiatis.

² M Atrimonium per verba presenti cum vincita, & virgine contrahens, si propter suam impotentiam coeundi matrimonium illud nullum de ininvalidum fuisse, & esse declaretur, & feminæ, quæ cum illo contrahit, cum alio contrahendi licentia data sit, iuste & sine villa dispensatione talis ordinari sacerdos, & beneficia obtinere potest; quia talis nullum impedimento iuris naturalis, diuini, aut humani ab istis prohibetur. Neque enim bigamus talis confundens est, cum nullo modo bis, sed ne semel quidem matrimonium verè contrahit, & id quod semel contrahere voluit, & de facto contrahit ob legitimam impedimentum frigiditatis, vel maleficij naturæ probatum, matrimonium verum non nullum ordinatum autem susceptionem impotentia coeundi non impedit, etiam si eunuchus, & castratus sit, dummodo inueste seipsum non abfciderit, & castrauerit, vt propterea irregulare efficiatur. cap. si quis abscedit, cap. eunuchus & cap. si quis in infirmitate. d. 55.

DECISIO III.

Ex consil. 3. alias 2.

³ C Vm impossibilitas coeundi, & habendi copulam carnalem matrimoniū nullum reddat cap. quod autem. d. ecce 27. q. 2. & cap. fraternitatis & c. si. de frig. & malef. eo quod matrimonium constare non possit sine copula potentia, quamvis sine copula actuali esse possit: ca. B. Maria. 17. q. 2. Inde est, quod communiter spadones, qui carent testiculis, vel quin naturaliter sine testibus geniti sunt, vel quia in pubertate, & ante matrimonium castrati, & obficii sunt, vel quia sunt Thlasii, quibus testes facti sunt, sive Thlibia, qui eos habent atirros, si virginem artigere, aut intra vas debitum coice nequeant, ad matrimonium contrahendum omnino inepti sunt, & si de facto contrahant, in invalidum censeretur. Sicut & senes illi impotentes dicendi sunt, qui nec generare, neque adeo virginem arrigere possunt, vt genitalia membra in mulierum vulvas immittere valcant, qui ideo inter se contrahere nec debent, nec possunt, vi. ait. Scotus 4. d. 34. q. 1. & 2. Si autem tales sunt spadones, vt virginem arrigere, & coice possint, quamvis nihil feminis in mulieru vulvas immittit, quia